

Чл. 116. Съюзнитѣ и Сдружени Правителства и Българското правителство ще направятъ потрѣбното, за да се почитатъ и поддържатъ гробниците на войниците и моряцитѣ, погребани върху респективнитѣ имъ територии.

Тѣ се задължаватъ да признаятъ всѣка комисия, натоварена отъ едно или друго правителство, да установи, впише, поддържа или въздигне подходящи паметници върху поменатитѣ гробници и да улесни тая комисия при изпълнението на нейнитѣ длъжности.

Тѣ се съгласяватъ освенъ това да си правятъ взаимно всички улеснения за удовлетворение на исканията по пренасяне на останките на своитѣ войници и моряци, като се спазватъ постановленията на мѣстното законодателство и нуждитѣ на обществената хигиена.

Чл. 117. Гробницитѣ на военнопленницитѣ, интерниранитѣ граждански лица, поданици на различнитѣ воюващи държави, починали въ пленъ, ще бждатъ прилично поддържани при условията, предвидени въ *Чл. 116* на настоящия договоръ.

Art. 116. Les Gouvernements alliés et associés et le Gouvernement bulgare feront respecter et entretenir les sépultures des soldats et marins inhumés sur leurs territoires respectifs.

Ils s'engagent à reconnaître toute Commission chargée par l'un ou par l'autre des Gouvernements d'identifier, enregistrer entretenir ou élever des monuments convenables sur lesdites sépultures et à cette Commission l'accomplissement de ses devoirs.

Ils conviennent en outre de se donner réciproquement, sous réserve des prescriptions de leur législation nationale et des nécessités de l'hygiène publique, toutes facilités pour satisfaire aux demandes de repatriement des restes de leurs soldats et de leurs marins.

Art. 117. Les sépultures des prisonniers de guerre et internés civils ressortissants des différents États belligérants, décédés en captivité, seront convenablement entretenues dans les conditions prévues à l'article 116 du présent Traité.

Южна Франция, Гърция и пр. пр. дори въ Египетъ. Кой не е чулъ за пленицитѣ въ о. Трикери? За ония изъ Молдавия, Корсика? . . . .

По мирнитѣ договори — *чл. чл. 225 и 226* отъ Версайския; *чл. чл. 171 и 172* Сенъ-Жерменски и пр., а по *чл. 116* и след. отъ Н. М. Договоръ победени и победители взаимно се задължаватъ да направятъ потрѣбното, за да се почитатъ и поддържатъ гробницитѣ на починалитѣ войници, моряци и интернирани граждани. България и безъ това задължение, още презъ време на войната държеше твърде много да се отдаде заслужената почитъ на починалитѣ военнопленници. За това се създаде специална секция къмъ Ш. на Д. Армия, която имаше за задача да се грижи за събирането сведения отъ разнo естество за военнопленницитѣ и интерниранитѣ, както и за издигане и украсяване гробоветѣ на починалитѣ свои и чужди войници. Следъ сключването на войната тая секция продължи да функционира. Какво е направено въ съседнитѣ намъ държави за нашитѣ незнайни герои? Ще си позволимъ да кажемъ, че за въздигане на нови паметници и дума не може да става, а сгаритѣ, тия при Прилепъ, Ксанти, Удово, Скопие, Велесъ и пр. пр. сж почти изравнени съ земята: безъ кръстове, безъ знаци, съ разхвърляни надгробни камъни, въ скоро време съвсемъ ще бждатъ обезличени. . . . .

По аа. III. Нѣкои отъ заинтересуванитѣ държави поискаха да пренесатъ своитѣ близки. По тоя поводъ, и за да имъ се даде възможность, съ Специална Инструкция (вж Държ. В-къ бр. 44 отъ 30. V. 1922 год.) се измѣни *чл. 2* и *24* отъ Правилника отъ 1904 год., който не позволяваше изравнянето на гробове преди изтичането на единъ периодъ отъ 10 години.